

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.334/2022/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. április 27. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2022. szeptember 2. napján kihirdetett 7.B.88/2021/16. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 14.400.- (tizennégyezer-négyszáz) forint bűnügyi költség az államot terheli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2022. szeptember 2. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 7.B.88/2021/16. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében [Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] és magánlaksértés büntettében [Btk. 221. § (2) bekezdés c) pont]. A vádlottat halmazati büntetésül 2 év - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre és 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, míg a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetére úgy rendelkezett, hogy a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget 1.500.- Ft-ban határozta meg, így a terheltet összesen 600.000.- Ft pénzbüntetés megfizetésére kötelezte. A törvényszék tanú4 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította azzal, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően a polgári jogi igényt és az ügydöntő határozatot gyorsított per lefolytatása érdekében megküldi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező polgári

bírósághoz. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 577.153.- forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére megalapozatlanság miatt, a módosított váddal egyező tényállás, a vádlott testi épség elleni cselekményének a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütközö emberölés büntette kísérletként való minösítése, továbbá súlyosításért, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektöl eltiltás kiszabása miatt jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a felterjesztett ügyirattal együtt megküldött BF.694/2022/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, kizárólag súlyosításért - a terhelttel szemben kiszabott végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének emelése végett - tartotta fenn. A fellebbezés indokolása szerint a vádlott javára feltárt nyomatékos enyhítő körülmények megalapozták a szabadságvesztés tartamának törvényi minimumban való meghatározását, nem adtak azonban alapot arra, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét a törvény szerinti időtartam felső határa alatt határozza meg. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására tett indítványt.

[4] A terhelt védője az ügyészi indítvánnyal nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kimerítően megindokolta, hogy milyen jellegű és mértékű joghátrány kiszabását tartotta szükségesnek, egyben elégségesnek a terhelttel szemben. Az alkalmazott joghátrányok megfelelően szolgálják a generális és speciális prevenciót, ezért nem is éltek jogorvoslattal az elsőfokú ítélettel szemben. Meggyöződése szerint a felfüggesztés próbaidejének egy évvel történő meghosszabbítása sem a büntetéskiszabás elveivel, sem a Be. 605. § (2) bekezdésben rögzítettekkel nem lenne összhangban. Utóbbi szerint *„...az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.”*

[5] A vádlott terhére bejelentett fellebbezés nem alapos.

[6] Az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára is – az elsőfokú ítélet rendelkezéseit a büntetés súlyosítását célzó fellebbezés által meghatározott kereteken belül bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést módosítva, kizárólag súlyosításért tartotta fenn. Határozatát ezért a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, ahhoz kötve volt.

[7] Az ítéltábla a korlátozott felülbírálat során is vizsgálta az eljárási szabályok megtartását [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont]. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítéletnek a Be. 607. § (1) bekezdése és 608. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését. Megállapítható volt továbbá az is, hogy nem történt olyan, a másodfokú eljárásban nem orvosolható relatív eljárási szabálysértés sem, amely lényeges hatással volt az eljárás

lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására. [Be. 609. § (1) bekezdés]

[8] A felülbírálat során nem volt megállapítható olyan ok sem, amely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná [Be. 566. § (1) bekezdés, 567. § (1) és (2) bekezdés, 590. § (5) bekezdés b) pont].

[9] Az ítéltábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó tényeket a terhelt nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az alábbiak szerint módosítja:

- a terhelt az építőiparban segéd munkásként dolgozik;

- élettársi kapcsolata megszűnt, volt élettársával közös két kiskorú gyermeke tartásához havi 50.000.- Ft-tal járul hozzá.

[10] A törvényszék az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmények anyagi jogi minősítése is törvényes.

[11] Az ítéltábla a büntetés súlyosítását célzó fellebbezés kapcsán az alábbi, a büntetés céljára és a büntetés kiszabásának elveire vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseket hívja fel.

[12] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [Btk. 79. §].

[13] A büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[14] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel közép mértéke az irányadó. A közép mérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni [Btk. 80. § (3) bekezdés].

[15] Bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni [Btk. 81. § (1) bekezdés].

[16] Ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedett, de nem érheti el az egyes bűncselekményre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát [Btk. 81. § (3) bekezdés].

[17] Az elsőfokú ítélet, valamint a Fellebbviteli Főügyészség is helyesen hivatkozott arra, hogy jelen ügyben a vádlottal szemben kiszabható büntetés tételekerete 2 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés, míg a középérték 6 év 6 hónap.

[18] A törvényszék a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket lényegében helyesen tárta fel és értékelte. Így helytállóan rögzítette súlyosító körülményként az önhibából eredő ittas állapotot, az elkövetés módját, valamint a cselekmény eredményét (maradandó fogyatékoság). Utóbbi kapcsán megfelelően értékelte, hogy a maradandó fogyatékoság kialakulásában a pandémia miatt elmaradt utógondozás is közrehatott.

[19] A törvényszék túlnyomórészt megfelelően vette számba a terhelt javára megállapítható enyhítő körülményeket is, így a terhelt büntetlen előéletét, feltáró jellegű beismerő vallomását, a megbánását, a cselekmény méltányolható indítóokát, azt, hogy a nagyobb tárgyi súlyú cselekmény kísérleti szakban maradt, valamint az eltartásra szoruló hozzátartozókról való gondoskodást. Az ítéltábla által feltárt további enyhítő körülmény a több, mint három és fél éves időmúlás.

[20] Mindezekre figyelemmel a törvényszék a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyát is megfelelően érvényre juttatva, az enyhítő körülmények nagyobb számát és nyomatékát értékelve megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok a szabadságvesztés törvényi minimumának kiszabásával és a végrehajtás felfüggesztésével is elérhetőek. Helytállóan döntött arról is, hogy a felfüggesztés próbaidejének törvényi maximumhoz közeli meghatározása szükséges, egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez.

[21] A felnőttkorúak próbára bocsátásáról és a büntetés végrehajtásának felfüggesztéséről szóló 55/2007. BK vélemény rögzíti, hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztése a feltételes elítélés körébe tartozik. A felfüggesztés mérlegeléstől függő feltétele, hogy a bíróság szerint alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával állapítja meg. [Btk. 80. § (4) bekezdés] A Btk. 85. §-án alapuló ítéleti rendelkezés járulékos jellegű, a felfüggesztett szabadságvesztés nem tekinthető önálló büntetési nemnek. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséről a bíróság a szabadságvesztés mértékének meghatározását követően a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott bünteteskiszabási elvek figyelembevételével dönt. A végrehajtás felfüggesztése nem kerülhet szembe az általános megelőzés (generális prevenció) követelményével, míg az egyéni megelőzés (speciális prevenció) elsősorban abban jelentkezik, hogy felfüggesztésre a Btk. 85. § (1) bekezdése szerint „különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel” kerülhet sor. A BK vélemény szerint a próbaidő tartamának meghatározásánál a bíróság általában ugyanazokat a körülményeket értékeli, amelyeket a büntetés kiszabása során, ill. a végrehajtás felfüggesztése alkalmazásánál már figyelembe vett, így többek között a terhelt személyi körülményeit, a bűncselekmény jellegét, a bűnösség fokát, a bűncselekmény indítékát, az elkövető bűncselekmény elkövetés után tanúsított magatartását.

[22] Mindezekre figyelemmel helyesen járt el a törvényszék, amikor e körülményeket elsősorban az egyéni megelőzés szempontjából értékelve, a próbaidő tartamát – a terhelt tekintetében egyéniesítve - 4 évben határozta meg. A próbaidő meghosszabbítására az

ítélőtábla a másodfokú eljárásban feltárt további enyhítő körülményre, az időmúlásra figyelemmel sem látott lehetőséget.

[23] A védői észrevételt érintően az ítélőtábla megjegyzi, hogy mivel a végrehajtás felfüggesztése próbaidejének meghosszabbításával a másodfokú bíróság nem a büntetési tételkeretek között kiszabott büntetést változtatná meg, a Be. 605. § (2) bekezdése e tekintetben nem irányadó.

[24] A törvényszék a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésének megfelelő alkalmazásával, megalapozottan szabott ki vádlottal szemben pénzbüntetést, és a meg nem fizetés esetére irányadó átváltoztatásra vonatkozó rendelkezés is jogszerű [Btk. 51. §]. A felfüggesztett szabadságvesztés mellett alkalmazott pénzbüntetés ugyanis olyan azonnali joghátrányt jelent, amely a felfüggesztett szabadságvesztéssel együttesen gyakorolt hatásával hatékonyabban segíti elő a büntetési célok megvalósulását.

[25] A polgári jogi igényre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés törvényes.

[26] Az ítélőtábla a törvényszék által felhívott jogszabályi rendelkezéseket azzal egészíti ki, hogy a halmazati büntetés kiszabása az elsőfokú ítéletben megjelölteken kívül a Btk. 81. § (2) bekezdésén is alapul, míg a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése a Btk. 85. § (3) bekezdése helyett a 85. § (2) bekezdésén alapszik.

[27] A fentiekre tekintettel az ítélőtábla – a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsulésen – a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] Az ítélőtábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Budapest, 2023. április 27.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Zsótér Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. szeptember 2. napján kihirdetett 7.B.88/2021/16. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.334/2022/9. számú határozata folytán – 2023. április 27. napján jogerős.

Budapest, 2023. április 27.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke